SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w Poznaniu
al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań
telefon: 61 670 40 31;
AE:PL-40607-14520-EAWEH-27
ePUAP: /SKOPoznan/SkrytkaESP

Poznań, dnia 22 października 2026 r.

SKO.OŚ.405.181.2026

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu w składzie:

Przewodniczący: Wojciech Romański – spr.

Członkowie: Hubert Seitz

Sławomir Król

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym odwołania Stowarzyszenia „Towarzystwo przy pompie" z siedzibą pod adresem: Kurnatowice 58, 64 – 420 Kwilcz oraz odwołania Stowarzyszenia na rzecz czystości Ziemi z siedzibą pod adresem: Zielonagóra, ul. Wiejska 31A, 64-520 Obrzycko, wniesionych od decyzji Wójta Gminy Kwilcz wydanej dnia 18.06.2026 r. pod sygn. akt: ROP.6220.14.2025.OŚ na wniosek inwestora TIREGREEN ECO Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. *„Budowa zakładu zajmującego się zbieraniem zużytych opon oraz innych odpadów gumowych"*,

działając na podstawie

- art. 1 i art. 2 ustawy z 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

- art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691),

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 74 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 62a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.: Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.):

utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12.11.2025 r. spółka TIREGREEN ECO Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (zwana również „Inwestorem") zwróciła się Wójta Gminy Kwilcz o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn. *„Budowa zakładu zajmującego się zbieraniem zużytych opon oraz innych odpadów gumowych"*, przewidzianego do realizacji na części działki nr 25/3 w obrębie Chudobczyce.

Do ww. wniosku dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia (dalej: „kip"), zawierającą dane, o których mowa w art. 62a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.: Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm., zwaną dalej: „u.o.o.ś."), oświadczenie Wójta Gminy Kwilcz, iż wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na którym będzie oddziaływać przedsięwzięcie, uproszczony wypis z rejestru gruntów oraz pełnomocnictwo — załączniki oraz kip w formie elektronicznej na nośniku w formie płyty CD.

Decyzją z dnia 18 czerwca 2026 r. Wójt Gminy Kwilcz stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a zarazem określił szczegółowe warunki jego realizacji i eksploatacji, implementując do decyzji ustalenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz określił charakterystykę przedsięwzięcia w załączniku nr 1 do decyzji. W zakresie szczegółowych warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, Wójt Gminy Kwilcz dokonał więc następujących ustaleń:

1. Na terenie zakładu zbierać odpady inne niż niebezpieczne w maksymalnej ilości do 310.250,00 Mg/rok.
2. Obiekt wyposażyć w sorbenty do neutralizacji potencjalnych zanieczyszczeń.
3. Odpady magazynować w zadaszonych boksach magazynowych wyposażonych w szczelną posadzkę lub w hali, zgodnie z wymaganiami określonymi przepisami szczegółowymi.
4. Na terenie zakładu nie prowadzić procesów przetwarzania odpadów.
5. W procesie belowania odpadów wodę wykorzystywać, w miarę możliwości, w obiegu zamkniętym lub półzamkniętym.
6. Potencjalne odcieki z miejsc magazynowych odpadów oraz przed odprowadzeniem do zbiornika podczyszczać z wykorzystaniem separatora oraz osadnika.
7. Wody opadowe i roztopowe z terenów placów i dróg w obrębie zakładu, przed odprowadzaniem do zbiornika ppoż. podczyszczać z wykorzystaniem separatora oraz osadnika.
8. Obiekt wyposażyć w sorbenty do neutralizacji potencjalnych zanieczyszczeń.
9. Linie belujące posadowić w hali.
10. W związku z realizacją przedsięwzięcia nie lokalizować punktowych źródeł emisji hałasu pracujących w otwartej przestrzeni.
11. Na etapie prowadzonych prac ziemnych codziennie przed rozpoczęciem prac kontrolować wykopy, a uwięzione w nich zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne miejsce. Taką samą kontrolę przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów.
12. W zakresie wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy uoos: Zakład zaopatrywać w wodę z sieci wodociągowej.

W związku z powyższym wskazać należy, że Wójt Gminy Kwilcz m.in. ograniczył ilość zbieranych odpadów innych niż niebezpieczne do 310 250 Mg rocznie, nakazał odpowiednie uszczelnienie miejsc magazynowania odpadów, zastosowanie separatorów i osadników, lokalizację linii belujących w hali oraz jednoznacznie zastrzegł, że na terenie zakładu nie będzie prowadzony proces przetwarzania odpadów.

Decyzja ta została doręczona bezpośrednio uprawnionym stronom postępowania oraz poprzez obwieszczenie.

Postępowanie poprzedzające wydanie decyzji obejmowało wystąpienie do właściwych organów opiniujących, tj. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wielkopolskim oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzychodzie. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2026 r. (znak: WOO-IV.4220.1966.2025.MDK.2) wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie warunki realizacji przedsięwzięcia. Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny nie wydał opinii w ustawowym terminie, co stosownie do regulacji ustawy środowiskowej potraktowano jako brak zastrzeżeń. Odmienne stanowisko zajął Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Gorzowie Wielkopolskim, który w postanowieniu z dnia 7 maja 2026 r. (znak: PG.ZZŚ.4901.315.2025.EM) wyraził opinię o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i określił zakres raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wójt Gminy Kwilcz szczegółowo odniósł się do tego stanowiska w uzasadnieniu decyzji, kolejno analizując zagadnienia wskazane przez ww. organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych.

Do postępowania dopuszczone zostały na prawach strony dwie organizacje działające na rzecz ekologii, tj. Stowarzyszenie „Towarzystwo przy pompie" z siedzibą pod adresem: Kurnatowice 58, 64 – 420 Kwilcz oraz Stowarzyszenie na rzecz czystości Ziemi z siedzibą pod adresem: Zielonagóra, ul. Wiejska 31A, 64-520 Obrzycko. W postępowaniu obu tym organizacjom zapewniono możliwość przedstawiania stanowisk i uwag.

Od powyższej decyzji Wójta Gminy Kwilcz odwołanie złożyło Stowarzyszenie „Towarzystwo przy pompie" oraz Stowarzyszenie na rzecz czystości Ziemi.

Stowarzyszenie na rzecz czystości Ziemi zakwestionowało przede wszystkim kwalifikację planowanej działalności jako zbierania odpadów. W jego ocenie wykorzystanie dwóch linii do mechanicznego zagęszczania i belowania odpadów oznacza prowadzenie procesu R12, a więc przetwarzanie odpadów. Zdaniem tej organizacji miałoby to prowadzić do zakwalifikowania przedsięwzięcia na podstawie § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. jako przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Stowarzyszenie to podniosło również zarzuty dotyczące wykorzystania konkluzji BAT, gospodarki wodno-ściekowej, zagrożenia pożarowego, oddziaływań skumulowanych, obszarów Natura 2000 oraz nieuwzględnienia stanowiska Wód Polskich.

Z kolei Stowarzyszenie „Towarzystwo przy pompie" zarzuciło w szczególności niewystarczające uwzględnienie stanowiska Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich, niedostateczne rozpoznanie zagrożeń związanych z pożarem znacznej ilości odpadów gumowych, niewystarczającą analizę oddziaływania na jednolitą część wód powierzchniowych, powierzchowną ocenę wpływu przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 oraz brak wystarczającej analizy kumulacji oddziaływań z przedsięwzięciami związanymi z gospodarowaniem odpadami i pirolizą, zlokalizowanymi lub planowanymi w sąsiedztwie.

Obie organizacje wniosły więc w istocie o uchylenie decyzji oraz doprowadzenie do sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Odwołania wniesione zostały z zachowaniem ustawowego terminu.

Wójt Gminy Kwilcz po zapoznaniu się z treścią odwołania podtrzymał swoją decyzję i przekazał sprawę do rozpatrzenia organowi drugiej instancji.

Odwołanie wniesione zostało z zachowaniem ustawowego terminu.

W tym stanie rzeczy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 570) *„Samorządowe kolegia odwoławcze, zwane dalej „kolegiami", są organami wyższego stopnia, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.1)), w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej".* Zgodnie zaś z art. 2 ww. ustawy

o samorządowych kolegiach odwoławczych *„W sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 1, kolegia są organami właściwymi w szczególności do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, ponagleń, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzania nieważności decyzji".*

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu na wstępie wyjaśnia, że zgodnie z art. 138 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego *(tekst jedn. Dz. U. z roku 2025 poz. 1691, zwanym dalej „k.p.a.")*, jako organ odwoławczy nie jest związany granicami odwołania i ma obowiązek zbadać sprawę we wszystkich jej aspektach, może zatem w swoich rozważaniach wykroczyć poza zakres zarzutów zawartych w odwołaniu. Rozpoznając sprawę w świetle powołanych kryteriów, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu uznało, że zaskarżona decyzja podlega utrzymaniu w mocy. Zgodnie natomiast z art. 127 § 2 k.p.a. *„Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy."* W niniejszej sprawie organem wyższego stopnia jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu.

Materialną podstawę prawną zaskarżonej decyzji Wójta Gminy Kwilcz stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.: Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm., zwaną: „ustawą środowiskową" lub „uooś").

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy środowiskowej, „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia." Zgodnie natomiast z art. 71 ust. 2 tej ustawy „Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko." Przedsięwzięcie w niniejszej sprawie zakwalifikowane zostało jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie bowiem z § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.) „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się punkty do zbierania, w tym przeładunku odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych." Zgodnie natomiast z art. 74 ust. 1 pkt 2 ustawy środowiskowej, „Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko." Zgodnie zaś z art. 62a ust. 1 ustawy środowiskowej, „Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 (...)." Zaś art. 63 ust. 1 uooś wskazuje następujące kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem: a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie, b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi, d) emisji i występowania innych uciążliwości, e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianami klimatu, f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych

odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie, g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające: a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łęgowe oraz ujścia rzek, b) obszary wybrzeży i środowisko morskie, c) obszary górskie lub leśne, d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody, f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, h) gęstość zaludnienia, i) obszary przylegające do jezior, j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej, k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z: a) zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać, b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania, d) prawdopodobieństwa oddziaływania, e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania, f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Po rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym w jej całokształcie, Kolegium nie znalazło podstaw do uwzględnienia wniesionych odwołań.

Postępowanie odwoławcze nie ogranicza się do kontroli samego uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji. Organ drugiej instancji jest obowiązany ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, dokonując własnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Przeprowadzona w takim zakresie kontrola doprowadziła Kolegium do wniosku, że zgromadzony materiał jest wystarczający do zastosowania art. 84 ust. 1 ustawy środowiskowej, zgodnie z którym w przypadku nieprzeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko właściwy organ stwierdza w decyzji środowiskowej brak potrzeby jej przeprowadzenia.

W związku z powyższym wskazać należy, że sporządzona kip zawiera wszystkie niezbędne informacje, a więc jest poprawna pod względem formalnym.

Wskazać zatem należy, że Inwestor na opisywanym terenie planuje zbieranie następujących rodzajów odpadów: 07 02 08 Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy, 07 02 99 Inne wymienione odpady, 19 12 04 Tworzywa sztuczne guma, 16 01 03 Zużyte opony. Przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na części działki nr ewid. 25/3 obręb Chudobczyce. W ramach inwestycji wykonany zostanie plac magazynowy wraz z instalacją na ścieki z miejsc magazynowania odpadów, zostaną ustawione boksy magazynowe wyposażone w zadaszenie, wybudowana zostanie hala z dwoma liniami służącymi do zagęszczania (pakowania) opon celem przekazania ich do dalszego odzysku. Dodatkowo teren będzie wyposażony w zbiorniki na ścieki technologiczne oraz w zbiorniki na nieczystości ciekłe. W ramach inwestycji powstanie również budynek socjalno-biurowy (kontenerowy), zbiornik na wody deszczowe z funkcją ppoż. Na planowanym terenie Inwestor zajmować się będzie wyłącznie procesem zbierania odpadów.

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie zadania odpadów nie jest procesem przetwarzania odpadów R 12. Inwestor będzie wyłącznie zbierał odpady, które następnie będą transportowane do dalszych uprawnionych odbiorców, np. do instalacji, które zajmują się przetwarzaniem odpadów. Proces belowania odpadów jest procesem przygotowania ich do dalszego przygotowania celem ich do dalszego transportu, a nie procesem przetwarzania odpadów. W sytuacji przetwarzania odpadów muszą natomiast powstawać inne odpady lub produkty/półprodukty, a w opisywanym przypadku odpad, który zostanie przyjęty do planowanego zakładu pod danym kodem odpadu zostaje bez zmian i z taką samą klasyfikacją będzie wyjeżdżał transportem kołowym do uprawnionych podmiotów, które dokonają ich odzysku. Działalność planowanego zakładu ma więc na celu wyłącznie zbieranie odpadów oraz przygotowanie ich do dalszego transportu do miejsc docelowych zajmujących się gospodarką odpadową.

W świetle powyższego wskazać należy, iż najdalej idący zarzut sformułowany wobec decyzji Wójta Gminy Kwilcz dotyczy przyjęcia, że planowane przedsięwzięcie jest punktem zbierania odpadów, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r., a nie instalacją do przetwarzania odpadów, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 tego rozporządzenia.

Wskazać zatem należy, iż § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b ww. rozporządzenia obejmuje punkty zbierania odpadów wymagających zezwolenia na zbieranie, natomiast § 2 ust. 1 pkt 47 dotyczy instalacji do przetwarzania odpadów mogących przyjmować co najmniej 10 ton na dobę albo o całkowitej pojemności co najmniej 25 000 ton. Zgodnie zaś z ustawą o odpadach „przetwarzanie" oznacza procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie. Natomiast „zbieranie" obejmuje gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów oraz tymczasowe magazynowanie. Zatem Kolegium nie podziela stanowiska, zgodnie z którym samo zastosowanie urządzenia mechanicznego do belowania odpadów przesądza automatycznie o prowadzeniu procesu odzysku - R12.

Z akt wynika, że odpady będą przyjmowane, kontrolowane, magazynowane, a następnie przygotowywane do transportu do uprawnionych odbiorców. Belowanie ma służyć zmniejszeniu objętości odpadu i racjonalizacji jego transportu. Nie przewidziano zmiany kodu odpadu, wytwarzania nowego rodzaju odpadu ani prowadzenia na terenie zakładu odzysku lub unieszkodliwiania. Co szczególnie istotne, decyzja wprost stanowi, że na terenie zakładu nie wolno prowadzić procesu przetwarzania odpadów.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze dostrzega również, że proces R12 może w określonych okolicznościach obejmować czynności wstępne, w tym zagęszczanie odpadów przed ich poddaniem procesom R1-R11. Nie wynika z tego jednak, że każda czynność techniczna powodująca zmniejszenie objętości odpadu, niezależnie od celu i miejsca w całym łańcuchu gospodarowania odpadem, musi być kwalifikowana jako proces odzysku R12. Decydujący jest rzeczywisty charakter czynności. W niniejszej sprawie zakres przedsięwzięcia został dodatkowo prawnie ograniczony sentencją decyzji w taki sposób, że Inwestor nie uzyskał zgody na prowadzenie przetwarzania odpadów. Oznacza to zarazem, że gdyby w przyszłości eksploatacja linii belujących przybrała postać procesu odzysku R12, działalność taka nie byłaby objęta zaskarżoną decyzją i nie mogłaby być legalizowana przez powołanie się na tę decyzję.

Celem poparcia powyższego Kolegium wskazuje, że w wyroku WSA w Lublinie z dnia 16 czerwca 2026 r., II SA/Lu 217/26 (publ. Lex nr 4115820) Sąd na tle działalności obejmującej gromadzenie, belowanie na belownicach i magazynowanie odpadów przed transportem do właściwego miejsca przetwarzania zakwalifikował opisane czynności jako zbieranie odpadów. Orzeczenie to potwierdza więc, że samo użycie belownicy nie rozstrzyga jeszcze o istnieniu procesu przetwarzania odpadów.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut wewnętrznej sprzeczności decyzji, wywodzony z wykorzystania przy analizie emisji danych zawartych w konkluzjach BAT dotyczących przetwarzania odpadów.

Otóż w dokumentacji wartości te zostały zastosowane jako ostrożnościowe dane referencyjne służące oszacowaniu maksymalnego możliwego poziomu emisji pyłu, wobec braku zorganizowanego źródła technologicznego o parametrach pozwalających na przyjęcie danych charakterystycznych dla konkretnej instalacji. Posłużenie się bardziej rygorystycznym parametrem technicznym przy modelowaniu środowiskowym nie zmienia kwalifikacji prawnej przedsięwzięcia. Organ pierwszej instancji szczegółowo wyjaśnił powody wykorzystania tych wartości. Innymi słowy, norma lub parametr wykorzystany do konserwatywnego obliczenia emisji nie determinuje rodzaju operacji gospodarowania odpadami.

Z kolei odnosząc się do wartości dowodowej kip Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie podziela twierdzenia, że karta informacyjna przedsięwzięcia była tak niepełna, iż nie mogła stanowić podstawy screeningu.

Otóż kip zawiera między innymi opis rodzaju i skali przedsięwzięcia, lokalizację i zagospodarowanie terenu, opis technologii, ilości i rodzaje przyjmowanych odpadów, dane dotyczące zapotrzebowania na wodę, gospodarki ściekowej, emisji do powietrza, oddziaływania akustycznego, środowiska gruntowo-wodnego, gospodarki odpadami, obszarów chronionych, ryzyka awarii oraz zagadnienia kumulacji oddziaływań.

W związku z powyższym wskazać należy, że kip ma szczególne znaczenie jako dowód w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. W kwestii tej wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 maja 2026 r., III OSK 2334/23 (publ. Lex nr 4107938). NSA w wyroku tym wyjaśnił, iż cyt.: „Karta informacyjna przedsięwzięcia chociaż stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, nadają jej szczególne znaczenie jako źródłu ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Weryfikacja wiarygodności i mocy dowodowej powyższego dokumentu wymaga zatem przeprowadzenia co najmniej porównywalnych pod względem fachowości i specjalistycznej analizy dowodów (np. dowodu z ekspertyzy specjalistycznej, która w sposób udokumentowany wykazywałaby m.in. wady lub błędne założenia lub ustalenia karty informacyjnej przedsięwzięcia). Jeżeli więc strony postępowania - niezależnie od weryfikacji i ocen organów orzekających w sprawie - zmierzają do podważenia wiarygodności lub mocy dowodowej karty informacyjnej w zakresie podstawowych informacji o planowanym przedsięwzięciu, to ich obowiązkiem jest zaoferowanie odpowiednich dowodów, które zmierzają do podważenia konkretnych i istotnych elementów treściowych karty informacyjnej." Zatem merytoryczne podważenie ustaleń zawartych w kip wymaga zasadniczo przedstawienia materiału o porównywalnym stopniu fachowości - przykładowo ekspertyzy lub specjalistycznej analizy wskazującej konkretne błędy tej dokumentacji. Zaś odwołujące się Stowarzyszenia sformułowały liczne zastrzeżenia i odmienne oceny prawne, nie przedłożyły jednak specjalistycznej analizy wykazującej, że przyjęte w kip obliczenia emisji, propagacji hałasu, bilanse wodno-ściekowe bądź dane dotyczące środowiska gruntowo-wodnego są merytorycznie nieprawidłowe. Nie oznacza to oczywiście przerzucenia na organizacje ekologiczne obowiązku przeprowadzenia postępowania dowodowego. Ciężar wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału spoczywa przecież na organie. Oznacza natomiast, że udokumentowanej analizie specjalistycznej, jaką w niniejszej sprawie jest załączona do wniosku kip nie można odmówić wiarygodności wyłącznie dlatego, że ww. Stowarzyszenia formułują wobec niej hipotetyczne wątpliwości bez przedstawienia adekwatnego materiału pozwalającego wykazać konkretne błędy.

Na uwzględnienie nie zasługuje równie zarzut, że stanowisko Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich zostało przez organ pierwszej instancji „pominięte".

Otóż organ I instancji uzyskał wymaganą opinię, zapoznał się z jej uzasadnieniem i odniósł się do wskazanego w niej piętnastopunktowego zakresu proponowanego raportu. Na stronach uzasadnienia decyzji przeanalizowano kolejno charakter przedsięwzięcia, gospodarkę wodno-ściekową, bilans zapotrzebowania na wodę, sposób odprowadzania ścieków, zabezpieczenie miejsc magazynowania, retencję i oczyszczanie wód opadowych, uwarunkowania hydrogeologiczne, JCWP i JCWPd, zagadnienia awaryjne oraz warunki związane z ochroną przeciwpożarową.

Opinia wydawana w ramach art. 64 ustawy środowiskowej jest elementem materiału koniecznym do przeprowadzenia screeningu, lecz nie oznacza związania organu prowadzącego postępowanie jej wynikiem. W realiach niniejszej sprawy występują więc dwa odmienne stanowiska organów wyspecjalizowanych: organ właściwy w sprawach gospodarki wodnej opowiedział się za raportem, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska - po analizie przedsięwzięcia - nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zadaniem Wójta Gminy Kwilcz było zatem samodzielne rozważenie całokształtu materiału, a nie mechaniczne przyjęcie jednego ze stanowisk i zadanie to zostało prawidłowo zrealizowane. Wszak Wójt Gminy Kwilcz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ustosunkował się do wszystkich punktów określonych w postanowieniu Wód Polskich. Zatem Kolegium przeanalizowało merytorycznie sposób, w jaki Wójt Gminy Kwilcz ustosunkował się do poszczególnych zagadnień wymienionych w postanowieniu Wód Polskich. Analiza ta prowadzi do następujących wniosków:

1. W zakresie charakterystyki całego przedsięwzięcia, emisji i środków minimalizujących jego oddziaływanie, Wody Polskie żądały kompleksowej charakterystyki przedsięwzięcia wraz z przewidywanymi rodzajami i ilościami zanieczyszczeń oraz konkretnymi rozwiązaniami ograniczającymi ich powstawanie. W odpowiedzi Wójt przedstawił przede wszystkim opis rodzajów odpadów, powierzchni inwestycji, boksów, hali i linii belujących oraz szeroko uzasadnił, dlaczego belowanie należy jego zdaniem traktować jako element zbierania, a nie przetwarzania odpadów. Odpowiedź ta dotyczy zatem w znacznej części kwalifikacji odpadowej przedsięwzięcia, nie zaś tego, czego domagały się Wody Polskie, tj. całościowego bilansu emisji i zanieczyszczeń oraz skuteczności środków ograniczających wpływ zakładu na środowisko gruntowo-wodne. W tym zakresie stanowisko organu pierwszej instancji nie usuwa więc zastrzeżeń wskazanych w postanowieniu Wód Polskich, jednakże w świetle oceny dokonanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, który uznał, iż nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Kwilcz uprawniony był do przyjęcia stanowiska, że ustalenie ww. danych poprzez sporządzenie takiego raportu nie jest konieczne.

2. W zakresie gospodarki wodno-ściekowej Wójt wskazał, że woda będzie wykorzystywana na cele socjalno-bytowe, technologiczne i przeciwpożarowe, podał wielkość około 2.054 m^3/rok dla normalnej pracy zakładu oraz sposób gromadzenia i wywozu ścieków. Jednocześnie organ I instancji pozostawił nieustaloną ilość wody przeznaczonej na cele przeciwpożarowe wskazując, że zostanie ona określona po opracowaniu operatu przeciwpożarowego. Odpowiedź zawiera więc istotne dane, ale nie przedstawia kompletnego systemu gospodarki wodno-ściekowej we wszystkich przewidzianych stanach pracy instalacji, jednakże dane te zostaną dopracowane na etapie opracowywania operatu przeciwpożarowego.

3. W zakresie bilansu zapotrzebowania na wodę i ścieki, Wójt podał wartości około 302 m^3/rok dla celów socjalno-bytowych i 1.752 m^3/rok dla celów technologicznych, jednak bilans nie obejmuje w sposób ostateczny wody przeciwpożarowej, wszystkich wód opadowych i roztopowych, potencjalnych odcieków oraz sytuacji awaryjnych. Tymczasem Wody Polskie żądały bilansu wzajemnie spójnego, obejmującego wodę socjalną, technologiczną, porządkową i przeciwpożarową oraz odpowiadające jej strumienie ścieków i wód. Samo podanie dwóch podstawowych wielkości poboru nie odpowiada zatem w pełni zakresowi postanowienia Wód Polskich, jednakże w świetle oceny dokonanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, który uznał, iż nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu

oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Kwilcz uprawniony był do przyjęcia stanowiska, że ustalenie ww. danych poprzez sporządzenie takiego raportu nie jest konieczne.
4. W zakresie funkcjonowania linii belujących i obiegu wody technologicznej Wójt przyznał, że Inwestor zamierza zastosować obieg zamknięty albo półzamknięty, lecz na obecnym etapie nie jest w stanie ustalić, czy rozwiązanie takie rzeczywiście będzie możliwe. Przyjęto więc wariant maksymalny – 4,8 m^3 ścieków na dobę i 1.752 m^3 rocznie. Tym samym odpowiedź Wójta uznać należy za możliwą do zaakceptowania.
5. W zakresie ścieków przemysłowych, odcieków oraz wód opadowych mających kontakt z odpadami Wójt podał maksymalną ilość ścieków z linii belujących i przyjął wywóz ich około co dwa dni. Nie przedstawiono jednak w wymaganym stopniu ich składu jakościowego, charakterystyki potencjalnych odcieków powstających w miejscach magazynowania odpadów ani ilości tych odcieków w zależności od opadów atmosferycznych. Jednakże odwołanie się do tego, że określone parametry zostaną ustalone później w pozwoleniu wodnoprawnym uznać należy za wystarczające, albowiem brak dogłębnego ustalenia określonych parametrów ścieków na etapie decyzji środowiskowej nie stanowi warunku sine qua non na obecnym etapie, skoro będą one przedmiotem odrębnego postępowania o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego.
6. W zakresie jednoznacznego rozdzielenia poszczególnych strumieni wód i ścieków Wody Polskie domagały się odrębnej analizy wód z dachów, placów i dróg, miejsc magazynowania odpadów, odcieków, ścieków przemysłowych oraz bytowych. Wójt opisał zasadniczy kierunek zagospodarowania poszczególnych strumieni, lecz część rozwiązań pozostawił w wariantach: odprowadzenie do gruntu, skierowanie do zbiornika przeciwpożarowego albo docelowo do kanalizacji. Brak ostatecznego schematu sprawia, że nie można mówić o pełnym, jednoznacznym rozdzieleniu wszystkich strumieni zgodnie z żądaniem Wód Polskich, jednakże na etapie ubiegania się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach inwestor nie musi posiadać gotowego, formalnego schematu technologicznego ani projektu kanalizacyjnego w formie dokumentacji wykonawczej czy budowlanej. Procedura środowiskowa to etap koncepcyjny i planistyczny. Przepisy prawa (w szczególności ustawa ooś) wymagają jednak, aby inwestor opisał założenia technologiczne oraz gospodarkę ściekową we wniosku, czyli w kip, co w niniejszej sprawie zostało spełnione.
7. W zakresie schematu technologicznego i kanalizacyjnego zakładu organ pierwszej instancji wprost stwierdził, że Inwestor nie posiada jeszcze schematu technologicznego i kanalizacyjnego oraz że dokumentacja ta będzie sporządzona dopiero na potrzeby projektu budowlanego po uzyskaniu decyzji środowiskowej. Jest to zatem nie tyle merytoryczne odparcie stanowiska Wód Polskich, ile potwierdzenie, że wprawdzie wymagane przez organ wyspecjalizowany dane na etapie screeningu nie istnieją, jednakże zostaną one ustalone na etapie pozwolenia na budowę.
8. W zakresie wystarczalności pojemności zbiorników bezodpływowych Wójt wskazał trzy zbiorniki po 12 m^3 dla ścieków z miejsc magazynowania oraz oddzielny zbiornik 12 m^3 dla ścieków z linii belujących i uznał te pojemności za wystarczające. Wody Polskie żądały jednak obliczeń uwzględniających nie tylko zwykły dobowy dopływ, lecz również opady miarodajne, następujące po sobie zdarzenia opadowe, czas dojazdu wozu asenizacyjnego, rezerwę eksploatacyjną oraz możliwość awarii albo opóźnienia odbioru ścieków. Sama relacja „pojemność zbiornika większa od dobowej ilości ścieków" nie stanowi równoważnika takiej analizy, jednakże zawsze można przyjąć przewidywanie zjawiska na tyle ekstremalnego, że żadna analiza nie będzie mogła wyznaczyć wystarczającej pojemności pojemników bezodpływowych. Biorąc zatem pod uwagę, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uznał, iż nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzić należy, że relacja „pojemność zbiornika większa od dobowej ilości ścieków" jest wystarczająca.
9. W zakresie zbiornika na wody deszczowe z funkcją przeciwpożarową Wójt wyjaśnił, że powierzchnia pod zbiornik została przewidziana, natomiast jego pojemność zostanie ustalona dopiero na podstawie przyszłych obliczeń rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Tym samym w chwili wydawania decyzji nie były znane podstawowe parametry zbiornika, których określenia wymagały Wody Polskie: pojemność całkowita i czynna,

sposób zasilania i opróżniania oraz warunki przejęcia wód w stanach awaryjnych, co jednak zostanie określone na etapie opracowywania operatu ppoż.
10. W zakresie zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego Wójt wskazał szczelne nawierzchnie, kanalizację, separatory, osadniki, szczelne zbiorniki i okresowe kontrole, natomiast na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia brak jest podstaw do zarzutu, że powyższe rozwiązania nie są wystarczające.
11. W zakresie sytuacji awaryjnych Wójt wymienił szczelną nawierzchnię, kontrolę zbiorników, czyszczenie separatorów oraz zastosowanie zapór elastycznych i odbiór wód pożarowych. Są to rozwiązania organizacyjne, jednakże nie przeprowadzono odrębnej analizy każdego z przypadków wskazanych przez Wody Polskie: przepełnienia zbiorników, rozszczelnienia kanalizacji, awarii separatora lub osadnika, intensywnych opadów, awaryjnego wypływu ścieków i pożaru. Biorąc jednak pod uwagę, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uznał, że nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzić należy, że Wójt uprawniony był do przyjęcia, że ww. rozwiązania organizacyjne są wystarczające.
12. W zakresie wpływu przedsięwzięcia na jednolite części wód Wójt prawidłowo zidentyfikował właściwą JCWPd „Czarna Woda do dopływu spod Chudobczyc", wskazał jej zły stan oraz zagrożenie nieosiągnięciem celów środowiskowych, a także scharakteryzował JCWP. Następnie przyjął, że szczelne nawierzchnie, system odprowadzania odcieków i zbiorniki eliminują ryzyko ewentualnego pogorszenia stanu wód. Biorąc przy tym pod uwagę, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uznał, że nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ww. rozwiązania uznać należy za wystarczające.
13. W zakresie urządzeń wodnych i pozwoleń wodnoprawnych Wójt stwierdził zasadniczo, że Inwestor będzie zobowiązany uzyskać odpowiednie pozwolenia wodnoprawne w późniejszym toku realizacji inwestycji. Takie stanowisko nie odpowiada wprawdzie w pełni żądaniu Wód Polskich, które oczekiwały ustalenia już na tym etapie, czy i jakie konkretne urządzenia wodne lub sposoby korzystania z wód będą wymagane, jednakże odesłanie tej kwestii do przyszłych postępowań sektorowych można uznać za wystarczające, albowiem ocena znaczenia oddziaływania środowiskowego przez konkretne urządzenia wodne lub sposoby korzystania z wód nastąpi przecież na późniejszym etapie realizacji inwestycji, tj. w trakcie postępowań ws. pozwoleń wodno-prawnych.
14. Na etapie realizacji przedsięwzięcia Wójt przewidział sorbenty, maty, rękawy, toalety przenośne, szczelne pojemniki oraz postępowanie zgodnie z zaleceniami geotechnicznymi. Nie wyjaśniono jednak szczegółowo kwestii ewentualnego odwodnienia wykopów – ilości powstających wód, sposobu ich ujęcia, zagospodarowania i odbiornika – czyli elementów wyraźnie wskazanych w postanowieniu Wód Polskich. Biorąc jednakże pod uwagę, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uznał, że nie zachodzi potrzeba sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ww. środki zaradcze uznać można za wystarczające, jako chroniące środowisko przed powierzchniowymi zanieczyszczeniami.
15. Odnosząc się do ryzyka powstania zanieczyszczonych wód gaśniczych organ pierwszej instancji przewidział zastosowanie zapór elastycznych, odpompowanie wód przez wyspecjalizowane służby oraz wywóz beczkowozami. Jest to opis możliwej organizacji działań ratowniczych, ale nie przedstawiono - czego żądały Wody Polskie - bilansu ilości wód pożarowych, wymaganej zdolności retencyjnej terenu i zbiorników, sposobu hydraulicznego odcięcia odpływu ani obliczeń potwierdzających, że rozwiązanie będzie skuteczne w przypadku pożaru znacznej ilości magazynowanych odpadów gumowych. Zauważyć jednak należy, że na etapie operatu przeciwpożarowego zostanie określona maksymalna (jednorazowa) ilość magazynowanych odpadów, co wpłynie istotnie na zminimalizowanie ewentualnych zanieczyszczeń spowodowanych wodami gaśniczymi.

Ocena całokształtu powyższych wyjaśnień prowadzi do wniosku, że Wójt de facto nie pominął stanowiska Wód Polskich lecz przytoczył je i odniósł się do każdego z piętnastu zagadnień. W szeregu punktów odpowiedź organu pierwszej instancji sprowadza się do powtórzenia

informacji zawartych w kip, pozostawienia określonego zagadnienia do rozstrzygnięcia na etapie projektu budowlanego, operatu przeciwpożarowego lub pozwolenia wodnoprawnego albo do zadeklarowania przyszłego zastosowania odpowiednich zabezpieczeń. Nie można więc utożsamiać odpowiedzi, które nie usuwają w pełni wątpliwości wynikających z postanowienia Wód Polskich z pominięciem zagadnień podniesionych przez ten organ.

Ponadto wskazać należy, że zgromadzony materiał sprawy pozwala na ustalenie zasadniczych parametrów gospodarki wodno-ściekowej.

Otóż z dokumentacji wynika między innymi, że proces belowania wymaga wykorzystania wody w ilości około 100 l/h na jedną linię, czyli przy pracy dwóch linii maksymalnie około 4,8 m^3/dobę i 1 752 m^3/rok. Przewidziano możliwość zamkniętego lub półzamkniętego obiegu wody. Ścieki technologiczne, jeżeli powstaną, mają być kierowane do szczelnego zbiornika bezodpływowego, natomiast ścieki i potencjalnie zanieczyszczone wody z miejsc magazynowania mają być ujmowane, podczyszczane i gromadzone w szczelnych zbiornikach.

Z kolei miejsca magazynowania mają posiadać szczelne podłoże, a przed odprowadzeniem potencjalnie zanieczyszczonych wód przewidziano zastosowanie separatorów i osadników. Warunki te zostały ponadto wpisane bezpośrednio do sentencji decyzji, a zatem mają charakter wiążący dla Inwestora.

Nie można utożsamiać wymaganego na etapie decyzji środowiskowej stopnia szczegółowości z projektem wykonawczym instalacji kanalizacyjnej. Decyzja środowiskowa ma określić środowiskowe granice dopuszczalnego rozwiązania. Szczegóły techniczne podlegają następnie rozwinięciu na etapach projektowania oraz uzyskiwania wymaganych zgód sektorowych. Niedopuszczalne byłoby odsyłanie do późniejszych postępowań kwestii, od których zależy sama możliwość stwierdzenia znaczącego oddziaływania, jednak w niniejszej sprawie podstawowe parametry i zabezpieczenia zostały określone już obecnie.

W odniesieniu do jednolitej części wód powierzchniowych „Czarna Woda do dopływu spod Chudobczyc", okoliczność jej niekorzystnego stanu sama przez się nie powoduje obowiązku sporządzenia raportu. Istotne jest ustalenie, czy analizowane przedsięwzięcie może spowodować pogorszenie jej stanu lub zagrozić osiągnięciu celów środowiskowych. Przy uwzględnieniu uszczelnienia powierzchni, zamkniętego systemu ujmowania potencjalnie zanieczyszczonych ścieków i braku założenia bezpośredniego odprowadzania ścieków technologicznych do wód, zgromadzony materiał nie wykazuje takiego prawdopodobieństwa w stopniu uzasadniającym obligatoryjne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W zakresie ryzyka pożaru i poważnej awarii odwołania eksponują roczną ilość 310 250 Mg odpadów, sugerując zgromadzenie na terenie zakładu porównywalnej masy materiału palnego. Takie zestawienie nie odpowiada jednak parametrom przedsięwzięcia. Z kip wynika bowiem, że 310 250 Mg jest maksymalną łączną masą odpadów zbieranych w okresie roku, natomiast maksymalna masa wszystkich odpadów, które mogą być magazynowane jednocześnie, została określona na 850 Mg. Rozróżnienie rocznej przepustowości i chwilowej ilości magazynowanego odpadu ma podstawowe znaczenie dla oceny ryzyka, co zostanie uszczegółowione na etapie operatu przeciwpożarowego.

W związku z powyższym wskazać należy, że zagrożenia pożarowego nie pominięto. Dokumentacja i decyzja przewidują szczelne i wyznaczone miejsca magazynowania, zbiornik o funkcji przeciwpożarowej, rozwiązania dotyczące zatrzymania potencjalnie zanieczyszczonych wód po akcji gaśniczej, możliwość ich odpompowania i przekazania uprawnionym podmiotom, a także obowiązki wynikające z przepisów przeciwpożarowych właściwych dla działalności polegającej na magazynowaniu odpadów. Organ pierwszej instancji odniósł się także do konieczności uzyskania na dalszym etapie wymaganych dokumentów i stanowiska Państwowej Straży Pożarnej. Zaś późniejsza kontrola spełnienia szczegółowych wymagań przeciwpożarowych nie zastępuje oceny środowiskowej, ale też postępowanie środowiskowe nie zastępuje regulacji przeciwpożarowych. Oba reżimy prawne pozostają komplementarne.

Bezzasadne są także zarzuty dotyczące obszarów Natura 2000. Jak bowiem wynika z postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, planowana

inwestycja znajduje się poza granicami obszarów Natura 2000. W kip wskazano, że najbliżej położone są obszary: specjalnej ochrony ptaków Puszcza Notecka PLB300015, w odległości około 0,86 km oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Zamorze Pniewskie PLH300036, w odległości około 1,24 km. Teren inwestycji ma charakter przekształconego przez działalność rolniczą gruntu, a przedsięwzięcie nie wymaga wycinki drzew i krzewów. Jak zatem stwierdził Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, na gruncie ornym, brak konieczności wycinki drzew i krzewów oraz realizację przedsięwzięcia zgodnie z nałożonymi w opinii warunkami, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Z postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska jednoznacznie przy tym wynika, iż realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, a także nie spowoduje pogorszenia integralności poszczególnych obszarów Natura 2000 lub ich powiązań z innymi obszarami. Ponadto – co również w uzasadnieniu swojego postanowienia wskazał wyraźnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska – przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

W związku z powyższym wskazać należy, iż szczególnie istotne jest stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, czyli organu wyspecjalizowanego m.in. w ochronie obszarów Natura 2000, który znając lokalizację, parametry i charakter przedsięwzięcia, nie stwierdził konieczności przeprowadzenia pełnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zaś odwołujące się Stowarzyszenia nie wskazały konkretnego przedmiotu ochrony któregoś z tych obszarów ani mechanizmu oddziaływania, dla którego przedstawione w kip odległości, sposób zagospodarowania terenu oraz warunki decyzji miałyby być niewystarczające. Sama odległość poniżej jednego kilometra od granicy obszaru Natura 2000 nie tworzy prawnego domniemania znaczącego negatywnego oddziaływania. Nadto – jak wyżej wyjaśniono już – jeśli odwołujące się Stowarzyszenia kwestionują ustalenia zawarte w kip lub braki co do ustaleń faktycznych tej dokumentacji, powinny celem wykazania tych zarzutów przedłożyć specjalistyczną analizę, czego nie uczyniły. Samo bowiem formułowanie wobec zawartości kip hipotetycznych wątpliwości bez przedstawienia adekwatnego materiału pozwalającego wykazać konkretne błędy w tej dokumentacji, nie może spowodować odmowy wiarygodności załączonej do wniosku kip.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie podziela także zarzutu całkowitego pominięcia kumulacji. Otóż w kip wyodrębniono punkt „Informacja o przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych na terenie, na którym planowana jest do realizacji inwestycja oraz w obszarze oddziaływania inwestycji, oraz informacja o kumulowaniu się oddziaływań". W tabeli 20 wskazano przedsięwzięcie sąsiednie związane z gospodarowaniem oponami i rozważono potencjalne pola nakładania się oddziaływań. Nie jest zatem trafne twierdzenie, że dokumentacja w ogóle nie zawierała rozpoznania tego zagadnienia.

Stowarzyszenie „Towarzystwo przy pompie" wskazuje dodatkowo przedsięwzięcia związane z pirolizą opon oraz tworzyw sztucznych na nieruchomościach sąsiednich i dokonuje sumowania ich maksymalnych parametrów z parametrami przedsięwzięcia planowanego przez TIREGREEN Sp. z o.o. Tego rodzaju arytmetyczne zestawienie przepustowości nie jest jednak równoznaczne z wykazaniem znaczącego skumulowanego oddziaływania. Do takiego wniosku konieczne byłoby wykazanie konkretnego wspólnego oddziaływania - przykładowo przekroczenia wartości dopuszczalnych dla hałasu albo zanieczyszczeń powietrza, obciążenia odbiornika wodnego czy istotnego wzrostu ryzyka wypadku - z uwzględnieniem lokalizacji źródeł, ich jednoczesności, warunków emisji i parametrów technicznych. Zaś w odwołaniach takiej analizy nie przedstawiono, która miałaby – jak wyżej wyjaśniono – walor co najmniej równorzędny z kip, która jest dokumentem zawierającym de facto wiadomości specjalne, a więc w swoim znaczeniu dowodowym zbliżona jest do dowodu z opinii biegłego. Zatem samo wskazanie istnienia lub

planowania innych zakładów nie przesądza, że kumulacja ich oddziaływań osiągnie poziom znaczący. Nie ma przy tym podstaw do utożsamiania sumy maksymalnych rocznych mas odpadów z równoczesną emisją do konkretnego komponentu środowiska.

Odnosząc się do zarzucania przez odwołania emisji do powietrza związanej z hałasem wskazać należy, że kip zawiera analizę emisji związanej z ruchem pojazdów oraz funkcjonowaniem zakładu, jak również modelowanie propagacji hałasu. Linie belujące mają znajdować się wewnątrz hali, natomiast w decyzji dodatkowo wykluczono lokalizowanie punktowych źródeł emisji hałasu pracujących w otwartej przestrzeni. Najbliższe tereny zabudowy mieszkaniowej położone są w znacznej odległości od planowanego zakładu.

Odwołania formułują również obawy wynikające z emisji pyłów, substancji organicznych i zwiększonego transportu, jednak nie przedstawiono pomiarów, obliczeń dyspersji ani ekspertyzy akustycznej wykazujących wadliwość obliczeń zawartych w dokumentacji Inwestora.

W związku z powyższym ponownie wskazać należy, że tym zakresie nie jest wystarczająca polemika z eksperckim opracowaniem jakim jest kip, a więc polemika ta nie może zostać uznana za dowód wadliwości tegoż dokumentu tylko dlatego, że owa polemika prezentuje odmienną ocenę.

Kolegium nie podziela także argumentu odwołania, że brak nałożenia obowiązku sporządzenia pełnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko narusza zasadę przezorności. Wszak zasada ta nakazuje właściwie reagować na racjonalnie identyfikowalne ryzyko, nie prowadzi jednak do automatycznego obowiązku sporządzania raportu w każdym przypadku, w którym strona wskazuje możliwość powstania szkody. Ustawodawca właśnie w art. 63 ustawy środowiskowej ustanowił mechanizm indywidualnego screeningu, w ramach którego rozważa się skalę przedsięwzięcia, jego lokalizację, wykorzystanie zasobów, emisje, ryzyko awarii, oddziaływanie skumulowane oraz wrażliwość środowiska. W niniejszej sprawie zastosowano natomiast nie tylko analizę kip, ale również konkretne warunki zapobiegawcze wpisane do sentencji decyzji. Zasada przezorności nie wymaga sporządzenia raportu wyłącznie dlatego, że przedsięwzięcie dotyczy odpadów gumowych i ma znaczną skalę rocznego obrotu.

W związku z powyższym w zakresie oceny zarzutów proceduralnych wskazać należy, iż nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a. w stopniu uzasadniającym uchylenie decyzji. Organ pierwszej instancji uzyskał bowiem wymagane stanowiska organów wyspecjalizowanych, kilkukrotnie pozyskiwał uzupełniające wyjaśnienia Inwestora, dopuścił organizacje ekologiczne do udziału w postępowaniu, rozpatrzył zgłaszane przez nie stanowiska oraz przed wydaniem decyzji umożliwił stronom wypowiedzenie się co do zgromadzonych dowodów. Uzasadnienie decyzji zawiera obszerną analizę kryteriów środowiskowych oraz odniesienie się do przeciwnego stanowiska Wód Polskich. Można natomiast podzielić stanowisko odwołujących się Stowarzyszeń, że w sprawie przedsięwzięcia tej skali wymagana jest szczególnie staranna ocena materiału. Z tego założenia nie wynika jednak wniosek, że jedynym prawidłowym rozstrzygnięciem może być nałożenie obowiązku sporządzenia raportu. Pokreślić więc należy, że postępowanie wyjaśniające ma prowadzić do zgromadzenia materiału wystarczającego do rozstrzygnięcia, a nie do sporządzania wszystkich potencjalnie możliwych ekspertyz. W ocenie Kolegium próg wystarczającego rozpoznania został w niniejszej sprawie osiągnięty.

Reasumując, po przeanalizowaniu dokumentacji niniejszej sprawy w postępowaniu odwoławczym Kolegium uznało, iż:

- przedsięwzięcie w zakresie objętym decyzją należy traktować jako punkt zbierania odpadów, przy czym sentencja decyzji wyraźnie wyłącza prowadzenie procesów przetwarzania odpadów;
- samo wykorzystanie linii belujących w celu przygotowania odpadów do transportu (ich zagęszczania) nie uzasadnia na podstawie zebranego materiału automatycznego zakwalifikowania całego przedsięwzięcia jako instalacji R12;
- kip wraz z uzupełnieniami dostarcza danych pozwalających przeprowadzić screening;
- negatywna dla Inwestora opinia Wód Polskich została rozpatrzona i nie determinowała automatycznie wyniku postępowania;

- materiał nie wykazuje prawdopodobieństwa znaczącego negatywnego oddziaływania na wody, obszary Natura 2000 ani inne elementy środowiska w stopniu uzasadniającym obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- ryzyko pożarowe zostało zidentyfikowane, a przy jego ocenie należy odróżnić maksymalną masę magazynowaną jednocześnie – do 850 Mg - od rocznej masy przyjmowanych odpadów - 310 250 Mg;
- zarzuty dotyczące kumulacji oddziaływań nie zostały poparte adekwatnym względem kip materiałem wykazującym wystąpienie znaczącego oddziaływania skumulowanego;
- nie stwierdzono uchybień proceduralnych mogących podważyć prawidłowość wyniku sprawy.

W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. Uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania stanowi bowiem rozwiązanie wyjątkowe, wymagające istnienia istotnych braków postępowania pierwszoinstancyjnego oraz konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie mającym istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Takiej sytuacji Kolegium w niniejszej sprawie nie stwierdziło. Art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. przewiduje zaś w takim przypadku utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy.

W świetle powyższego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu.
2. Skarga powinna zawierać:
a) oznaczenie sądu, do którego sprzeciw jest kierowany,
b) imię i nazwisko (oraz pesel osoby fizycznej, która jest stroną) lub nazwę stron (oraz ich KRS lub NIP jeśli strona jest osobą prawną), ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
c) oznaczenie rodzaju pisma,
d) oznaczenie miejsca zamieszkania, a w razie jego braku - adresu do doręczeń, lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
e) wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję,
f) podpis osoby wnoszącej sprzeciw, albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika,
g) wymienienie załączników.
Wymagania co do treści skargi określone zostały w art. 57 i art. 46 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
3. Wpis od skargi jest stały i w sprawach z zakresu ochrony środowiska i przyrody wynosi 200 zł a opłatę tą należy uiścić przy wniesieniu skargi na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu: NBP O/Okr. w Poznaniu 17 1010 1469 0018 5022 3100 0000 lub w kasie Sądu (8.30 - 13.30) i dołączyć dowód opłaty tej kwoty. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy (art. 243 § 1 do art. 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).
Wzór wniosku o przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej lub osobie prawnej dostępny jest pod adresem: https://www.wsa.poznan.pl/sad/21/Wzor_wniosku_o_przyznanie_prawa_pomocy.

Signed by / Podpisano przez: SŁAWOMIR KRÓL
Date / Data: 2026-10-22 12:29

Podpisuję z Cencert

Podpisany elektronicznie przez Wojciech Romański 22.10.2026 10:28:35 +02'00'

Podpisuję z Cencert

Podpisany elektronicznie przez Hubert Seitz 26.10.2026 11:57:28 +01'00'

Sławomir Król Wojciech Romański Hubert Seitz